

OM BEHOVET FOR AT SKELNE ÅNDERNE

Skriften siger: "Du må ikke forbande dit folks øvrighed" (ApG 23:5)

"Påmind dem om at underordne sig under øvrigheder og myndigheder, adlyde og være rede til enhver god gerning; de må ikke forhåne nogen eller være stridbare, men skal være milde og vise sagtomdighed mod alle mennesker." (Tit 3:1-2)

Mange ser desværre ud til at være vildledt, fordi de følger falske profetier og bevægelser. Hvis Sandt Liv i Gud ikke er tilstrækkeligt for dem, og de derfor søger efter at følge andre åbenbaringer samtidig, hvorfor følger de så ikke i stedet Medjugorje, Garabandal, Valtorta, Don Gobbi, Myrna af Souffanieh, eller Julia af Korea, i det mindste nogen, der er pålidelige?

Desværre lytter de ikke til Fr. Joseph Iannuzzi, S.Th.D., udlægning om sondringen mellem ånderne. Hensigten med Fr. Josefs skriftlige advarsel er ment som en hjælp til de folk, som ikke besidder dømmekraftens nådegave og derfor let kan blive vildledt og et bytte for djævelen.

Jeg er også bekendt med den yderst ærekrænkende artikel bragt i magasinet Church Militant [CM] af Dr. Jules Gomes, hvor Sandt Liv i Gud budskaberne og -aktiviteterne på vores tværreligiøse pilgrimsrejser bliver sværet til, og tilføjet en af mine håndskrevne kladder om Den Hellige Johannes Paul II i forfalsket tilstand. "Bagvaskelse er en form for mord", som den Hellige Franz af Sales helt rigtigt citerede. Hvordan kan en såkaldt kristen være så forræderisk?

Nu er Dr. Gavin Ashenden meget begejstret for CM og dets bevægelse, og han havde nemt kunnet bede om en tilbagetrækning af den ærekrænkende artikel, især eftersom Dr. Jules Gomes, som skrev den, er hans meget nære ven, som før i tiden hørte til samme sogn i den anglikanske kirke! Selvom Dr. Gavin vidste, at det, som CM Magasinet skrev, var den rene bagvaskelse, som stammede fra en vildledende og ærekrænkende ånd, hævede han beklageligvis ikke stemmen for offentligt at gøre indsigelse, men tav og lod stå til. Det er tydeligt, at Dr. Gomes artikel ikke var under Helligåndens indflydelse, eftersom den var skrevet med fuldt overlæg for at sværte Guds budskaber til.

Dr. Jules Gomes og Dr. Gavin var i 2019 inviteret til at deltage i vor nyligt afholdte pilgrimsrejse i Marathon, Grækenland, hvor de blev hjerteligt modtaget til at være iblandt os. Vi behandlede dem kærligt og anstændigt. Men det, som Dr. Jules Gomes besluttede at skrive, var tydeligvis en bevidst ond handling i et forsøg på at skade Kristi budskaber og tale dårligt om mig og min økumeniske og tværreligiøse mission, som er inspireret af Helligånden. Både han og Dr. Gavin er helt og aldeles uenige i de tværreligiøse dialoger og er irriterede, hovedsageligt fordi budskaberne også forsvare Peters Stol og Peter. Endvidere blæser de endog på Kristi sidste budskab fra den 16. august 2019, hvor Han siger: "*vogt dig for dem, der fordømmer og fælder dom over Paven, de lader munden løbe og gratulerer sig selv og hinanden, mens de taler imod Paven; fanget i deres eget tankevæv lader de sig rive med og opfører sig ikke ordentligt; Min Kirke vil altid værne om sandheden og vil altid bevare den sikkert... så enhver, der fordømmer Min Kirkes Pave kan ikke være Min discipel; ydmyghed mangler fra deres side!*"

Før i tiden var det den Hellige Johannes Poul II, som var Church Militants foretrukne mål, han var også et offer i deres hænder; han blev voldsomt angrebet af de samme folk, som nu slår ned på Pave Frans – og som kritiserer ham for hans økumeniske og tværreligiøse sammenkomster! Dr. Gomes og Church Militants følgere er tilstrækkeligt spegede til at give sig selv rollen som de uskyldige, der nu forsvare den Hellige Johannes Poul II og på hyklerisk vis påstår, at han var blevet angrebet af mig i stedet for! Hvor falsk kan man være?! Jeg ville så gerne se, hvor de står

den dag, denne pave også bliver kåret til helgen! Hvor vil de gemme sig? Denne pave bliver konstant dårligt omtalt af Dr. Gomes og hans lige. Skriften siger: *"Hvis I bliver hånet for Kristi navns skyld, er I salige, for herlighedens ånd, Guds ånd, hviler over jer"* (1 Pet 4:14) Ja, derfor vil han en dag blive helgenkåret.

Jeg bringer jer også fotos i denne artikel for at minde jer om flere nylige paver, der har arbejdet meget hårdt på at få tværreligiøse dialoger i stand og for at vise jer, at pave Frans og SLIG arbejder mindst lige så ihærdigt som dem.

SLIG har givet Dr. Gavin mange velsignelser og muligheder, og jeg ved, at han stadig værdsætter SLIG budskaberne og er taknemlig for, at Gud har ladet ham lære dem at kende. Som han engang ytrede i en e-mail: *"Budskaberne har selvfølgelig været det vigtigste element i rejsen, idet de har ændret min holdning til 'Peter', uddybet min værdsættelse af Eukaristien og tilladt mig at møde vor velsignede Moder. Jeg er virkelig taknemmelig. Gavin."*

Hvordan kan man så tro på Dr. Gavin, som på et tidspunkt udtrykte at, *'disse budskaber har selvfølgelig været det vigtigste element i rejsen...'* men ikke var i stand til at udtrykke det offentligt i CM's artikel?

Da jeg sagde til ham, at artiklen var bagvaskelse, svarede han mig privat: "Jeg tror ikke, jeg har noget at sige om CM artiklen, som kan tilføje noget til dine egne kommentarer (mine), bortset fra, at det ser ud til, at du har misforstået, hvorfor jeg skrev om sekter og kulter."

For nylig forsøgte han at overbevise mig om at følge ham i hans negative syn på Pave Frans. Han sagde, at han havde vanskeligt ved at forstå nogle af Pavens ytringer og handlinger. Endvidere finder han aktiviteterne på de tværreligiøse møder og måden, de afvikles på, uacceptable, fordi de i henhold til hans dømmekraft ikke er i orden. Men hovedsageligt forstod han ikke, hvorfor jeg havde bedt folk, som var i krig med denne Pave, om at træde ud af SLIG, selvom jeg prøvede at forklare ham det, som også Fr. Joseph Iannuzzi og Fr. Vincent Cosatti gjorde.

Med hensyn til det budskab, Kristus gav den 16. august 2019, var hans kommentar, at "Det slår mig, at budskaberne fra Jesus, der støtter Pave Frans, udgør et problem, dog ikke nødvendigvis et uovervindeligt et." Hvis Jesus, ifølge Dr. Gavin, "støttede" Pave Frans, hvem er vi da, at vi skal blive ved med at diskutere? Hvem er vi, at vi udfordrer Kristus? Hvem er vi, at vi stiller spørgsmålstejn ved Gud?

I en anden e-mail skrev Dr. Gavin til mig: "det andet problem med at beordre **tavshed eller udvisning** er, at det giver indtryk af en autoritær organisation, der ikke er villig til hjælpe folk til at modnes gennem deres vanskeligheder. Enhver, der har erfaring med sekter og kultvirksomhed, vil vide, at dette er et kendetegn ved disse grupper, og jeg var bekymret for, at selv Sandt Liv i Gud skulle begynde at udvise sådanne overfladiske ligheder. Da denne instruktion om at opretholde **tavshed** eller gå blev genudsendt for nylig, opdagede jeg, at det sætter mig i en umulig situation."

Vedrørende dette skrev Fr. Vincent Cosatti følgende til Dr. Gavin:

"Du siger for eksempel, at du under ingen omstændigheder vil skade Sandt Liv i Gud, at du på ingen måde betragter Sandt Liv i Gud som en sekt, og at Vassula bestemt ikke er genstand for persondyrkelse. Udmærket, for med disse erklæringer giver du en vigtig præcisering af dine ord, så de ikke bliver misforstået."

Dette er Dr. Gavins svar til Fr. Vincent:

"Men jeg tror du har overset pointen i det, jeg mente, da du gengav mine ord. Så tillad mig at gentage min pointe. Det er karakteristisk for sekter, at de ikke tillader og bestemt heller ikke hjælper folk til at finde deres vej til sandheden ved at undersøge tingene. De får simpelthen at vide, hvad de skal tænke og sige. Det burde være indlysende, at jeg ikke betragter det meget dyrebare Sandt Liv i Gud som værende en sekt. Hvordan skulle jeg kunne det? Men, min bekymring gik på, at **ved at give indtryk af, at man bringer folk til tavshed**, kunne det måske **se ud til** at have udviklet sådanne karaktertræk."

Under vores korrespondance skrev Dr. Gavin til mig den 20. maj om det at bringe folk til tavshed. Her er, hvad jeg svarede:

"Jeg mener at jeg har svaret dig om "at bringe til tavshed" i min tidligere mail. Men du ser ud til at gentage dig selv vedrørende det, at jeg skulle "bringe folk til tavshed...". Det kan være, jeg skal skrive det en gang til, her er hvad jeg skrev til dig: Hvordan vil det mon gå, hvis vi i manges nærvær, til et Sandt Liv i Gud bedemøde, en retræte eller en pilgrimsrejse, involverede os i en debat om paven? Det kommer slet ikke til at gå godt! Det er derfor, at Fr. Peter (Klos), helt rigtigt og ærligt **trak sig tilbage**. **Jeg bragte ham ikke til tavshed**, jeg har ej heller bragt nogen anden til tavshed. De kan tage på café, eller hjem til folk og tale dér, eller hvor som helst. Jeg bringer ingen til tavshed. Så der er en forskel på, når du erklærer, at "*Vassula pålægger alle, der ikke **lytter til hende** tavshed, som i en kult.*" Jeg sagde endda, gå bare til den og råb dine meninger fra hustagene, men at frembringe dine argumenter til en Sandt Liv i Gud retræte, som unikt angår Sandt Liv i Gud (det er budskaber om fred og enhed i forskellighed), at starte en debat om dette emne, det vil Herren ikke have." Eftersom disse nådesløse forfølgere af Paven og modstandere af tværreligiøse møder, tydeligvis er forkert på den, har de ikke ret til nogensinde at deltage i nogen af vore Sandt Liv i Gud sammenkomster, for deres surdej vil sprede sig i hele forsamlingen og fordærve den. Jeg vil ikke lade djævelen vinde fodfæste.

Jeg forklarede det klart ovenfor. En dag havde Kristus sagt til mig, at jeg kun skulle tage det, der var skrevet i Hans budskaber og i Skriften, når vi samles til bøn, retræter og pilgrimsrejser, og intet udefrakommende, som **for eksempel sladder**. Sagt på en anden måde, tillader Jesus ikke nogen sladderagtig person at træde ind i vore bedemøder for at vende det hele til en debat. Men hvem som helst, du eller Fr. Peter eller andre, eller Dr. Gomes, kan frit konversere i jeres videoer med hvem som helst udenfor vore Sandt Liv i Gud møder. **Sandt Liv i Gud bør forblive ren i Kristi lys, det er det, jeg mener.** (Og **jeg hørte netop nu** fra Jesus: "**Og det vil det**")"

Jeg foregiver ikke at være teolog, og jeg er stadig langt fra perfekt, men jeg skulle måske minde Dr. Gavin og enhver, som tvivler på mine beslutninger, om, hvad Skriften råder os til i sådanne sager. Så at alle ved, at det, Skriften siger, er fundamentet for Guds åbenbarede sandhed, som vi bør lytte til og følge:

Tit 1:10-11

"For der er mange genstridige, frasemagere, og bedragere, især blandt de omskårne. **Dem bør man lukke munden på**, for de vender op og ned på hele familier, når de for skændig fortjenestes skyld udspreder deres forkastelige lære".

Dog kunne vi, i henhold til Dr. Gavin, ved at bringe disse sladderagtige personer til tavshed, forekomme som en kult!

Tit 3:10

"Et kættersk menneske **skal du vise bort** efter en første og en anden advarsel".

2 Joh 1:9-10

"Enhver, som går udover Kristi lære og ikke bliver i den, har ikke Gud; men den, der bliver i hans lære, har både Faderen og Sønnen. Hvis nogen kommer til jer og ikke fører denne lære, så **tag ikke imod ham i jeres hus, og byd ham ikke velkommen.**"

1 Kor 5:11-13

"Hvad jeg skrev til jer, var, at I ikke må have med nogen at gøre, der har navn af broder, men lever utugtigt eller er grisk eller er en afgudsdyrker eller **en spotter** eller en drukkenbolt **eller en røver**. I må heller ikke spise sammen med sådan en. Er det da min sag at dømme dem, der står udenfor? Er det ikke dem, som er indenfor, i skal dømme? Dem udenfor skal Gud dømme. **I skal udrydde den onde af jeres midte... 5 Mos 13:6**

2 Thess 3:13-15

"Men I, brødre, må ikke blive trætte af at gøre det gode. Hvis nogen ikke adlyder, hvad vi har sagt her i brevet, **så mærk jer ham og hav ikke noget med ham at gøre, så at han kan skamme sig**; dog skal I ikke regne ham for en fjende, men vejlede ham som en broder."

Og der er flere citater. Skriftens forklaringer er tilstrækkelige nu til at kunne overbevise enhver om, at det sandelig var korrekt og ledt af Helligånden at tage initiativet til at bede modstanderne af tværreligiøse møder og opponenterne til denne pave om at forlade SLIG. "*Skriften lyver aldrig*", kommenterer Jesus ofte.

Sidst, men ikke mindst, når vi ser på Sandt Liv i Guds guddommelige budskaber og den mission, der er mig givet, og studerer dem grundigt i lyset af Helligånden, kan ingen, som er oprigtig (medmindre de forsætligt ønsker at skade Sandt Liv i Gud), kaste den første sten og kalde det en "kult" eller en "sekt", blot fordi jeg beskytter SLIG mod tornene, der ønsker at trænge ind i Sandt Liv i Gud. Jeg er opmærksom på den skade, der kan opstå, hvis jeg tillader dem, der bagtaler paven, at blive i Sandt Liv i Gud. (Selvom de ikke bryder sig om at indrømme overfor sig selv, at de bagtaler og sætter sig op imod paven og på diplomatisk vis bruger ordet "problematisk", hvilket vil sige deres problemer med at forstå og acceptere hans handlinger vedrørende økumeni og det tværreligiøse). Disse individer burde genlæse vor Frues budskab fra Medjugorje (i min artikel: "[Clarifications on Interfaith Dialogues](https://ww3.tlig.org/en/news/some-clarifications-to-understand-interfaith-dialogues-by-vassula/)": <https://ww3.tlig.org/en/news/some-clarifications-to-understand-interfaith-dialogues-by-vassula/>). Hvis jeg tillader disse "torne", som Kristus kalder dem, at forblive i SLIG og infiltrere inde i vore bedegrupper eller retræter, så vil de helt sikkert skabe splittelse i SLIG, og **det er netop det, jeg prøver at undgå**. Det er simpelthen utroligt, at de ikke er i stand til at se Splitterens udspekulerede træk! Disse splittere vil gerne have en platform, så de kan prøve at **overbevise** folk om deres splittende teorier i vore bedegrupper, idet de vender en åndelig sammenkomst til en politisk debat.

Fordi det er Kristus, der ledte og leder mig trin for trin ad den vej, jeg skulle gå til Hans ære, lytter jeg til Ham. Derfor er der kun én Stemme, jeg vil lytte til, og det er vor Herres Stemme,

som overgår alle menneskelige stemmer, meninger og refleksioner. Jeg ville spille meget af min tid, hvis jeg skulle sidde ved min computer for at deltage i menneskelige diskussioner og skænderier, som ikke ville lede nogen steder hen, når Kristus i Sine budskaber åbenbarer Sit Ord så klart om de forrige paver og denne pave og befaler mig at trække tornene ud af Hans Legeme. Er det nødvendigt, at jeg lytter til andre stemmer? Er det nødvendigt, at jeg lytter til stemmer, der bruger deres tid på endeløse tomme argumenter og politiske diskussioner om det tværreligiøse verden rundt, der ikke leder nogen steder hen?

Som en påmindelse, vil jeg her dele Assisi-møderne med jer:

https://fr.wikipedia.org/wiki/Rencontres_d%27Assise [desværre udelukkende på fransk], en serie af tværreligiøse møder der fandt sted i Assisi på opfordring af pave Johannes Poul II.

Det første møde var Verdens Dag for Bøn den 27. oktober 1986, (identisk med en universel bøn) organiseret af pave Johannes Poul II for at opfordre **alle de store verdensreligioner til at bede for fred**. Dette møde i Assisi var en overraskelse på grund af dets enestående karakter.

I dag er Dr. Gavin forarget over Pavens nylige kald til **universel bøn**, faste og barmhjertighedshandlinger for at bekæmpe pandemien. Husk på, at Jesu nylige budskab fra den 13. marts 2020 også var et kald til **universel bøn** og faste! Hvor er det let for os at blive fristet til at underkende Guds Visdom!

Mange af Medjugorje-pilgrimmene kender Vor Frues budskab fra slutningen af 1985, nemlig at **ud over at være alle de kristne troendes fader, bør Paven betragte sig som alle sjæles fader**. For øvrigt kom dette budskab på samme tid som de første Sandt Liv i Gud åbenbaringer! Og Vor Frues budskab nåede frem til den hellige Pave Johannes Paul II, der øjeblikkeligt besluttede sig for at arrangere et tværreligiøst møde. Dette tværreligiøse møde blev bekendtgjort af Pave Johannes Paul II den 25. januar 1986 i anledning af det Internationale Fredsår, som var erklæret af de Forenede Nationer. Mødet bragte **130 religiøse ledere fra hele verden** sammen! Efter faste og bøn den første del af dagen, marcherede deltagerne gennem de stejle brolagte gader, indtil de ankom til Sankt Frans' Basilika. Selv Sioux indianerne deltog med deres hellige fredspibe, hvis røg de ceremonielt ofrede som røgelse til den Store Manitou, den Ene Gud. Dette historiske møde, der udtrykte en ny form for tværreligiøs dialog på den tid, blev fulgt op med en ny bededag i 1993 og en tredje i 2002, stadig organiseret af Pave Johannes Paul II.

Siden blev endnu et møde arrangeret af **Pave Benedikt XVI** i Assisi og afholdt den 27. oktober 2011 (forstør og se billedet), på 25-års dagen for det første møde i Assisi.

Pave Benedikt XVI på Verdensdagen for Bøn om Fred, Assisi 2011

Pave Benedikt XVI på Verdensdagen for Bøn om Fred, Assisi 2011

Og endnu fem år senere arrangerede **Pave Frans** et nyt møde i Assisi den 20. september 2016 (30-års jubilæet for det første møde i Assisi).

Pave Frans i Assisi den 20. september 2016

Med andre ord foretager Pave Frans sig intet andet end hvad hans forgængere Den Hellige Johannes Paul II og Benedikt XVI allerede havde gjort før ham. Kan vi bebrejde Pave Frans for noget, som hans forgængere gjorde og aldrig blev bebrejdet for? Således fortsætter de, der i umådelig ond tro langer ud efter Pave Frans med at skabe splittelse, og det ved at udnytte mange menneskers glemsomhed og uvidenhed.

Pave den Hellige Johannes Paul II i Assisi

Pave den Hellige Johannes Paul II i Assisi

Pave den Hellige Johannes Paul II i Assisi

Pave den Hellige Johannes Paul II under tværreligiøse møder

Her følger nogle af kommentarerne i medierne:

- <https://www.la-croix.com/Urbi-et-Orbi/Actualite/Rome/Rencontre-d-Assise-Benoit-XVI-salue-la-clairvoyance-de-Jean-Paul-II-2011-10-28-729000>
- <https://www.vaticancatholique.com/jean-paull-ii-saint-esprit-religions-nonchretiennes/#.Xskhizk6-yo>
- <https://www.vaticancatholique.com/apostasie-de-jean-paul-ii-a-assise/#.XskktTk6-yo>
- [La prostituée œcuménique - Les Dokimos](#)

Johannes Paul II var også offer for at blive revset af de samme yderligtgående.

Følgere af kulten: Chuch Militant

Følgere af denne CM bevægelse burde blive gjort opmærksomme på dens historie, som individer har delt med mig om dens ikke-katolske status. I 2012 blev bevægelsen med navnet "RealCatholic.tv" ændret til "ChurchMilitant.tv" som en følge af dens række af bandlysninger fra den katolske kirke, og som stadig står ved magt den dag i dag.

I 2011 forbød ærkebiskoppen af Detroit denne bevægelse (nu kaldet Church Militant) at benytte sig af "catholic" i sit navn for at identificere sig med eller reklamere for sine offentlige aktiviteter, idet de ikke er forenelige med den katolske tro. Detroit's ærkebispedømme offentliggjorde, med citat af kanon 216 af 1983-udgivelsen af 'Code of Canon Law' meddelelsen til Michael Voris og denne gruppe om at "den ikke anså dem som bemyndiget til at benytte ordet "catholic" for at identificere sig med eller reklamere for sine offentlige aktiviteter." Denne bandlysning står stadig ved magt i dag.

Den 19. februar 2017 skrev Robert Allen en artikel i the Detroit Free Press (under Detroit's Ærkebispedømme), som blev genudgivet af USA Today. Artiklen omhandlede den uærlige CM bevægelse og henviste til dens apostolat som "en periferisk gruppe, der påberåber sig at være katolsk, men som er bandlyst af kirken..."

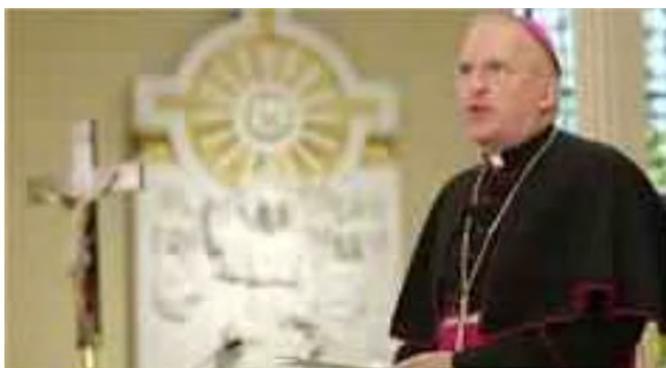
Efter at være blevet beskyldt for at indtage ekstreme antijødiske og antimuslimske synspunkter, blev denne bevægelse bandlyst fra at tale i bispedømmet Scranton, Pennsylvania i april 2011. I et brev til mødets arrangører, Paul og Kristen Ciaccia, bekendtgjorde bispedømmet, at det havde "erfarede fra" 'United States Conference' for Katolske Biskopper og Hr. Voris' lokale ærkebiskop af Detroit, at Voris' udlægninger havde forårsaget "'nogle kontroverser', og at hans programmer ikke har hans lokale bispedømmes opbakning".

Den 26. juli 2011 bekendtgjorde arrangørerne af den Katolske Verdens Ungdomsdag 2011, afholdt i Madrid, Spanien, at den bandlyste taleren (fra bevægelsen nu kendt som Church Militant). Arrangørerne bekendtgjorde, at "deltagere i det kulturelle program for den Katolske Verdens Ungdomsdag 2011 skal være kendt af og have opbakning fra biskopperne og Bisperådet i deres respektive lande".

Med andre ord er den såkaldte Church Militant (CM) ikke engang katolsk, idet den er blevet bandlyst af adskillige katolske organisationer på grund af sine sekteriske overbevisninger, og på trods af, at den har mistet retten til at kalde sig katolsk, fortsætter den med at fungere ved at fremtræde som katolsk og trofast, mens den i virkeligheden er det modsatte.

CM er en bevægelse, der består af skismatiske journalister, som nonstop anklager vor Pave Frans, åbent kritiserer ethvert økumenisk tiltag og misfortolker hvert eneste ord i de tværreligiøse møder og hvilken som helst relativt ny åbenbaring som Medjugorje, Garabandal m.fl. Og endnu er jeg komplet forbløffet over, hvordan visse personer, der elsker Sandt Liv i Gud budskaberne og var blevet åndeligt beriget af dem, følger denne sekt; denne kult af CM, der er kendt som "oprørere" (se Sandt Liv i Gud budskaber nedenfor) og blev forvist af den katolske ærkebiskop i Scranton PA og ærkebispedømmet i Detroit! CM er en art, der ønsker at drage kirken tilbage til middelalderen, og som modsiger Helligåndens gerninger, der uophørligt fortsætter ved med at forny og genopfriske kirken. De prøver på at skade de tidligere pavers arbejde for økumenisme og tværreligiøs dialog, inklusive vor nuværende pave, der er ledt til at gøre de samme ting og ikke mere end det.

Billeder af katolske biskopper i bispedømmerne Detroit og Scranton PA og andre, der med god ret har forvist CM-kulten.

Som I ser, gør vores nuværende pave, så vel som Sandt Liv i Gud, intet andet end, hvad der blev fulgt og praktiseret under de foregående paver som for eksempel den Hellige Johannes XXIII, Paul VI, Johannes Paul II og Pave Benedikt XVI, der alle var aktive for at samle alle trosretninger hvert år i Assisi. Og nu fortsætter disse møder under Pave Frans, der uretmæssigt får stryg af denne "forviste-fra-kirken" bevægelse fyldt med et oprørsk folk, der udgør tornene i Kristi Legeme. Nu forstår jeg, hvad Kristus sagde om tornene, der gennemtrængte Hans Legeme! Torne, der gjorde Kristus så ondt, at Han adskillige gange siden helt fra begyndelsen har bedt mig om at trække dem ud! Men disse torne insisterer på at blive siddende i Kristi Legeme for at kunne fortsætte med at istemme deres bagvaskelser og fortsætte deres destruktive og ondskabsfulde plan, tilsværte hvert eneste ord, Paven udtaler, og forhindre hvert eneste syn, som Himlen sender os.

Jesus har åbenbaret følgende budskaber for os:

"forstår I ikke? for at fuldføre deres tilintetgørelsesarbejde og krone det med sejr, vil de være nødt til at fjerne Peters Stol og den, som sidder på den; deres mål er at ødelægge Min Kirke ... men, vær ikke bange, Jeg har lovet at 'dødsrigets porte ikke skal få magt over Den'; (Matt 16:18) ja, det er, hvad der sker nu" (28. april 1995).

"Jeg Er; kom og trøst Mig, kom og hjælp Mig, lad Mig hvile; Jeg har skabt dig sådan, at Jeg må blive den Eneste ene i dit hjerte; Jeg har skabt dig, for at du skulle fjerne Mine torne, som gennemtrængte Mit Legeme" (20. september 1990).

"fred være med dig, Mit barn; forkynd med kærlighed til Kærligheden; Ecclesia skal genoplives, for Jeg, Herren, skal omstyrte alle bedragerne, som har sat sig på højsæderne inden i Hende; datter, fjern disse torne, der gennemborer Mit Hoved, torne som forårsager så megen blødning; frygt dem ikke, datter, for Jeg er ved din side; og sandelig siger Jeg dig, at med Min Kraft og Min Store Barmhjertighed skal Jeg omstyrte hver eneste af dem" (13. november 1989).

"de er oprørere, der gør oprør imod Min Lov, det er om dem, Skriften siger: 'de forbinder Mit folks sår uden medfølelse; fred, fred siger de, men der er ikke nogen fred, de er uden skam og uden kærlighed, de er hjerteløse'; men Jeg skal omstyrte disse oprørere med ét pust af Mit Åndedrag, Jeg skal omstyrte alle disse Kain'er, som har sat sig på Falskhedens troner; til hvilken nytte er deres troner for Mig? Jeg har advaret dem, og jo mere Jeg advarede dem, desto mere afviste de at høre, for at de ikke skulle vende sig til Mig og omvende sig

... de klynger sig til illusioner og til falskhed; de tramper på Mine hengivne sjæle og på dem, som trofast holder sig til Min Peter; ja de latterliggør alle dem, som stadig tror på ham; disse Kain'er skader Min Kirke i sådan en grad, at de gør Mine Øjne til et Væld af Tårer, der græder hele dagen og hele natten ... " (9. juli 1989)

"Vogt dig for sladder; vogt dig for dem, der fordømmer og fælder dom over Paven, de lader munden løbe og gratulerer sig selv og hinanden, mens de taler imod Paven; fanget i deres eget tankevæv lader de sig rive med og opfører sig ikke ordentligt; Min Kirke vil altid værne om sandheden og vil altid bevare den sikkert... så enhver, der fordømmer Min Kirkes Pave kan ikke være Min discipel; ydmyghed mangler fra deres side!" (16. august 2019)

Disse er de stive jernstænger, som Kristus viste mig i et syn. Ubøjelige, onde og som forbyder Helligånden at ånde frit i Kristi Legeme. Mestre hvad angår fordrejning af ethvert udtryk fra Pave Frans for at få ham til at fremstå som en kættersk pave og en forræder mod evangeliet. Oh, hvor har jeg ondt af dem den dag, hvor de kommer til at stå foran Kristus! Mon de forventer, at Kristus vil bifalde dem. Men det vil Han ikke! Han skal dømme dem hårdt for deres oprørske ånd og stivhed, bagvaskelser og især for deres vildledende domme; for at have spildt deres tid med at forfølge kirkens pave frem for at bruge deres tid på at opbygge Guds Rige. De vil som farisæerne blive dømt hårdt for at have sat sig på Guds Trone for at dømme og dermed lade hånt om det 8. Bud: ved at fælde dom over pavens intentioner tilraner de sig Guds rolle som Dommeren. De opdigtede et billede på, hvordan Kristi Kirke skulle være, efter det, de havde i deres egne hjerter, som er fordomme, ufordragelighed, mangel på kærlighed, meningsafvigelse, åndelig stolthed, bedrag, vildledende domme, bagtalelse, kort sagt: alle onde egenskaber. Kan I forestille jer en kirke ledet i den ånd?

Fr. Joseph har dette at dele med jer:

Da jeg læste CM artiklen om de kirkeligt godkendte Sandt Liv i Gud budskaber, tænkte jeg, at det er passende at orientere Sandt Liv i Gud læserne om nogle kendsgerninger med relation til Sandt Liv i Gud budskaberne.

Inden jeg gør det, må jeg sige, at jeg, som Vassula, var dybt bedrøvet over at høre, at en Sandt Liv i Gud læser ville tilsidesætte Jesu guddommelige formaninger om, at det ikke tilkommer os at dømme denne pave. Ikke bare formaner Jesus alle til at ære alle paver, han påmindrer os også ofte i Sandt Liv i Gud budskaberne om, at hver gang Han henviser til "Peter" eller "Paven" eller

til Sin "Stedfortræder", henviser Han til den salvede Kristi Stedfortræder, der beklæder pavedømmet. Vassula gjorde dette ganske klart, da hun skrev,

"Når Jesus taler om 'Peter', taler han selvfølgelig også om efterfølgerne så vel som om Peter, alle paverne, uden at udelukke nogen af dem. Kristus vidste, at pave Frans i dag ville blive misforstået og undergravet af forfølgere, der ikke ville tøve med at dømme ham og ønsker at udvise ham fra pavedømmet ... Jesus, der havde forudset den slags forfølgelse, gav os adskillige advarsler for mange år siden om ikke at gå imod nogen pave, fordi han vidste, at kardinaler vil gå imod kardinaler og biskopper mod biskopper og præster mod præster, der er uenige med hinanden, og skabe en slags skisma inden for Hans Legeme, Kirken, der får Den til at bløde, som Han siger i Budskaberne.

Hvad fortæller Jesus mig? Han fortalte mig mange gange, at disse er tornene i Hans Legeme, og at Han vil udpege dem for mig, så jeg kan trække dem ud. Han gav mig en befaling: træk tornene ud af Mit Legeme. Når Jesus derfor udpeger for mig, hvem der er forfølgere af paven i vores Sandt Liv i Gud grupper, følger jeg Jesu befaling og beder dem om at forlade Sandt liv i Gud samt beder for dem, at de må åbne deres øjne for Guds vilje. Der er ingen måde at ændre dem på, eftersom de er blevet dommere og eksperter i at vende alt, hvad paven siger eller gør, til noget negativt. Det er en farisæisk ånd, de har fået uden overhovedet at vide, hvilken fælde Satan satte for dem! "

Som rapporteret nedenfor, er Vassulas holdning til dem, der er imod Kristi Stedfortræder i perfekt overensstemmelse med kirken. Som teolog bliver jeg mindet om Paulus' første brev til Korintherne 5:5 såvel som Kirkens lære og 'Code of Canon'-loven, der fordømmer alle bånd til de organisationer, der lægger planer imod kirken, herunder også dens pave (som alene har "øverste, fulde og øjeblikkelige" autoritet og magt),¹ og dens bandlysning af de enkeltpersoner, der er aktivt engageret i dem. Bag kirkens uforsonlige holdning findes Jesu og den Hellige Paulus' ord. I sit 2. brev til Thessalonikerne taler Paulus om oprørere eller "oprøret" (*ἀποστασία*), der går forud for den lovløse, der sætter sig i Guds Tempel. Paulus indikerer, at den lovløse holdes i skak af 'tilbageholderen'. Og hvem er tilbageholderen? Jesus afslører i SLIG-budskaberne, at denne 'tilbageholder' er paven. Af denne grund bad Jesus ved flere lejligheder Vassula om at fjerne tornene fra Sit Mystiske Legeme og Hoved (de interne oprørere), der forårsager splittelse i Kirken og får Ham til at lide.

Jesu og den Hellige Paulus' ord resonerer med hele Magistratens koncilære lærdom, der opretholder det pavelige embedes helligdom. Det 1. Vatikankoncil (1869- 1870) belærer, at:

"Hvem, der end arver Peters stol, opnår ... Peters forrang over hele kirken. Så det, som sandheden har forordnet, står fast, og den velsignede Peter holder fast i den klippefaste styrke, han blev tildelt, og opgiver ikke ledelsen af kirken, som han nu engang har modtaget ... For ham (den romerske pave) ... er fuld magt blevet givet af vor Herre Jesus Kristus til at bevare, lede og styre den universelle kirke ... Både præster og troende, uanset trosretning og rang, er både enkeltvis og kollektivt, bundet til at underkaste sig denne magt ved pligt til hierarkisk underordning og sand lydighed, og dette ikke kun i sager, der omhandler tro og moral, men også i dem, der omhandler Kirkens disciplin og regering overalt i verden ... han er den øverste dommer over de troende ... "

Ved at tage tråden op fra 5. Lateran og 1. Vatikankoncil, erklærer Det Andet Vatikankoncil (1962-1965):

¹ Dekreter fra det Økumeniske Råd, Vatikankoncil 2, bind 2, kap 2-4)

"Når biskopperne udøver deres læreembede i fællesskab med Roms biskop, bør alle respektere dem som den guddommelige og katolske sandheds vidner. Denne viljens og forstandens beredvillighed skal ganske særligt ydes Roms biskops autentiske læreembede, selv når han ikke udtaler sig ex cathedra".²

Det Andet Vatikankoncil og Katekismen siger gentagne gange,

"Når enten Roms biskop eller bispekollegiet med ham træffer og fremsætter en definitiv afgørelse, gør de det i overensstemmelse med selve åbenbaringen, som alle har pligt til at holde sig til og rette sig efter; både i sin skrevne og overleverede form overleveres åbenbaringen gennem biskoppernes retmæssige succession og først og fremmest ved Roms biskops omsorg, og den bevares ren og udlægges trofast i Kirken vejledet af sandhedens Ånd."³

"Men bispekollegiet har ingen myndighed, undtagen sammen med Roms biskop ... [det] bærer sammen med sit hoved, Roms biskop, og aldrig uden dette hoved, den højeste og fuldstændige myndighed over Kirken, og kan ikke udøve den uden den romerske biskops samtykke." (Lumen Gentium, 22);

"Deres autoritet (biskoppernes) skal udøves i fællesskab med hele Kirken under pavens lederskab" (Den katolske Kirkes Katekismus, 895).

Når man underviser i, at al uenighed skal ledsages af dialog, er kirken uenig med dem, der straks fordømmer paven offentligt. Kirken giver også et retledende ord til dem, som "modsætter sig magistraten ved at opponere vha. den offentlige mening, idet man under påskud af "konsensus" blandt teologer hævder, at teologen er den profetiske talsmand for en "base" eller et autonomt samfund, der ville være kilden til al sandhed, alt dette indikerer et alvorligt tab af sandhedsfølelsen og af Kirkens dømmekraft" (Donum Veritatis, artiklerne 38-39. 39). Den tilføjer, at "teologen bør undgå at henvende sig til "massemedierne", men har brug for den ansvarlige myndighed, for det er ikke ved at bruge den offentlige mening som påskud, at man bidrager til afklaring af doktrinære spørgsmål og giver udtryk for sin tjeneste for sandheden" (Ibid., 30).

Apropos den tværreligiøse dialog og økumeniske møder, underviser kirken i tre typer dialog med individer fra andre trosretninger: 1) med hele menneskeheden, hvoraf mange ikke bekender sig til nogen religion; 2) den, der bekender sig til ikke-kristne religioner (f.eks. muslimer, buddhister, jøder osv.); 3) ikke-katolske kristne (Dignitatus Humanae, 2; Encyclical Ecclesiam Suam, 97, 107, 109). Kirken lærer os også, at "Dialog skal ledsages af den ydmyghed, som Kristus bad os om at lære fra Sig selv: 'Lær af Mig, for Jeg er mild og ydmyg af hjertet.' Det ville virkelig være en skændsel, hvis vores dialog var præget af arrogance, brug af tomme ord eller anstødelig bitterhed " (Ecclesiam Suam, 81).

Som Vassula angiver, har kirken i årtier været aktivt engageret i økumeniske og tværreligiøse dialoger. I sit dokument om "Dialog med ikke-troende" bekræfter kirken, at "Dialog mellem troende og vantro ikke kun er mulig, men der tilskyndes også til det" (Dignitatus Humanae, 1).

² Ibid. Side 869

³ Dekreter fra det økumeniske råd, Vatikankoncil 2, bind. 2, (op. cit.), De ecclesia (Lumen Gentium), kap. 3, art. 25.

Den tilføjer yderligere,

"Endelig er de, der endnu ikke har taget imod evangeliet, i forskellige henseender henordnet til Guds folk.¹⁸ For det første det folk, som pagterne og forjættelserne blev givet til, og som Kristus ifølge sin kødelige herkomst stammer fra (jf. Rom. 9,4-5), det folk, der ifølge sin udvælgelse er særligt elsket for fædrenes skyld: thi sine nådegaver og sit kald fortryder Gud ikke (jf. Rom. 11,28-29). Men Guds frelsesplan indbefatter også dem, der anerkender Skaberens, og deriblandt først og fremmest muslimerne, der bekender, at de holder fast ved Abrahams tro og med os tilbeder den eneste, barmhjertige Gud, der på den yderste dag skal dømmes menneskene. Heller ikke dem, der gennem skygger og billeder søger en ukendt Gud, er Gud selv langt fra, da Han giver alle liv og ånde og alt andet (jf. ApG. 17:25-28), og som Frelser vil, at alle mennesker skal blive frelst (jf. 1.Tim. 2:4). For de, der uforskyldt er uvidende om Kristi evangelium og Hans Kirke, men som dog søger Gud af et oprigtigt hjerte og i gerning under nådens indflydelse prøver at opfylde Hans vilje, som de erkender den gennem samvittighedens stemme, kan opnå evig frelse. Og det guddommelige forsyn nægter ikke den til frelse nødvendige hjælp til dem, der uforskyldt endnu ikke er nået til en bevidst gudserkendelse, og som ikke uden Guds nåde stræber efter at føre et retskaffent liv. For alt det gode og sande, der findes hos dem, vurderes af Kirken som forberedelse til evangeliet og gave fra Ham, der oplyser ethvert menneske, for at det omsider må eje livet." (Lumen Gentium, 16).

Desværre findes der dem, der vil forkaste Kirkens lærdom, og til dem udtrykker kirken sin bedrøvelse som følger:

"En uafhængig ånd, bitter kritik, trods og arrogance ... forvansker fuldstændigt dialogen, gør den til skænderi, uenighed og splid - en trist tingenes tilstand ... Paulus advarede os mod dette, da han sagde: "Lad der ikke opstå splid iblandt jer" (Ecclesiam Suam, 114-115).

Af kærlig tjeneste for de troende skelner kirken mellem de forskellige typer af religiøs splid, og hvordan man kan undgå deres faldgruber. Den katolske Katekismus og den katolske Encyklopædi behandler henholdsvis terminologien, skismaerne og sekterne i forhold til paven og kirken på følgende vis: "Skisma kaldes afvisning af underkastelse under paven eller fællesskabet med de Ham undergivne medlemmer" (Katolske Kirkes katekismus, 2089; jf. CIC, can. 751); "mindre grupper af kristne, som ved deres afvigende tro har afskåret sig fra bestemte elementer i den apostolske tro og dermed også fra det fundamentale fællesskab med Kirken betegnes som en sekt" (Katolsk Minileksikon). Disse definitioner har til hensigt at hjælpe de troende i deres kærlighed til kirken og dens lovligt valgte pave. Til dem, som pavens økumeniske og tværreligiøse dialoger falder for brystet, eller som kunne se ham som en forhindring, henfører kirken,

*"Findes der ikke dem, der siger, at enhed mellem de adskilte kirker og den katolske kirke lettere ville kunne nås, hvis Den romerske Pave var ude af billedet? Vi beder vores brødre, der har skilt sig ud, om at overveje meningsløsheden ved denne holdning. Borttag den ophøjede pave, og den katolske kirke ville ikke længere være katolsk. Desuden **ville enheden i Kristi kirke uden Peters højeste, effektive og autoritative pastorale paveembede bryde sammen.** Det ville være forgæves at lede efter andre principper for enhed i stedet for det sande, som Kristus Selv har fastlagt. Som Jerome med rette bemærkede: "Så ville der være lige så mange splittelser i kirken, som der er præster" (Ecclesiam Suam, n. 110). Og som mange Sandt Liv i Gud læsere ved, er enheden i Kristi Kirke en uadskillelig del af dens opgave.*

I lyset af den ovenfor citerede magistrale og koncillære lærdom er det ret klart, at Sandt Liv i Gud læsere bør a) erklære sig enig med Paven såvel religiøst som af vilje og intellekt ... selv når han ikke taler ex cathedra";⁴ b) anerkende, at de er "forpligtet til at underkaste sig hans autoritet" og c) at de bør yde Paven "hierarkisk subordination og sand lydighed ... i tros- og moralanliggender [og] ... i de anliggender, der vedrører disciplinen i og styringen af kirken."⁵

Jeg er 100% enig med Vassulas holdning, når hun forsvarer Paven med heroisk mod og kærlighed og når hun fører de troende til ham, som Gud har sat ved kirkens ror. Hendes holdning understøttes ikke kun af Magistraten, den er også understøttet af Guds åbenbaring til Sct. Don Bosco, der i et mystisk syn forudså den fremtidige sammensværgelse af individer for at afskaffe paven. Sct. Don Bosco beretter,

"Stående ved roret må Paven spænde alle muskler for at styre skibet (kirken) på ret kurs mellem de to søjler (Maria og Jesus)... Hele fjendens flåde rykker nærmere for at spærre vejen og sænke flagskibet koste hvad koste vil. De bombarderer det med alt, hvad de har: bøger og pjecer ... Slaget raser mere og mere desperat ... Pludselig falder Paven, hårdt såret ... en anden tager hans plads ... Idet han bryder igennem al modstand, styrer den ny Pave sit skib sikkert mellem de to søjler og fortøjer det til de to søjler; først til den ene kronet med Hostien, og derefter til den anden, prydet med en statue af Jomfruen på toppen. Her sker der noget uventet. Fjendens skibe går i panik og spredes, kolliderer med hinanden og torpederer hinanden."

Det er værd at lægge mærke til de billeder, Don Bosco så om våbnene brugt mod Paven, dvs. bøger og pjecer, der repræsenterer nutidens masse- og sociale medier. Brugen af medierne mod kirken er også vist i Johannes' Åbenbaring, hvor Johannes beskriver udyret med "horn", der i bibelsk forstand repræsenterer dens kommunikations- og forstærkermidler.

Som profetiske åbenbaringer fra Gud til disse sidste tider tilskynder Sandt Liv i Gud budskaberne os til at forene Påskedatoerne og kirkerne ved kærlighed og ydmyghed. Det skal vi gøre under Kristus, mens vi ærer Paven med samme lydighed, som et barn viser sine forældre. Cardinal Sarah erklærede for nylig efter udgivelsen af sin nyeste bog følgende: *"At være imod Paven er det samme som at være udenfor kirken."* Han tilføjede eftertrykkeligt, *"De, der er imod Paven, kan ikke præsentere et eneste af mine ord, en eneste af mine sætninger eller en eneste af mine holdninger til at understøtte deres absurde, eller rettere: diabolske, erklæringer."* ("Ceux qui m'opposent au pape ne peuvent présenter une seule de mes paroles, une seule de mes phrases ou une seule de mes attitudes en soutien à leurs affirmations absurdes et, je dirai, diaboliques" (<https://africa.la-croix.com/cardinal-sarah%E2%80%89-%E2%80%89qui-est-contre-lepape-est-hors-de-leglise%E2%80%89/>).

Og den sprænglærde teolog Pave Benedikt XVI skrev som svar på en række bøger, der fremførte Pave Frans' teologiske holdning til Kirken og den kristne enhed:

"Jeg bifalder dette initiativ. Det modsiger de tåbelige fordomme fra dem, der ser Pave Frans som en, der savner en vis teologisk og filosofisk dannelse, hvorimod jeg blot ville have fremstået som en teologisk teoretiker med begrænset forståelse for det nutidens kristne konkrete liv ... [Disse bøger] viser med rette, at Pave Frans er en mand med dyb filosofisk og teologisk dannelse og de

⁴ Ibid., De perpetuitate primatus beati Petri in Romanis pontificibus, cap. III, art. 25, s. 869.

⁵ Ibid., Decrees of the Ecumenical Councils, 5th Lateran Council, session 11 (circa modum praedicandi), s. 640.

hjælper til at forstå den indre kontinuitet mellem de to pavedømmer, selv med alle deres forskelle i stil og temperament.”

Et par ord om Vassula

Jeg ønsker at lade et par ord falde her til læserne om det talent for skelnen, som Gud har givet Vassula. Så tidligt som i 1987 åbenbarede Jesus for hende, at Han vil styrke hendes dømmekraft ... og at hun vil blive i stand til at skelne Ham (19. maj 1987), og at Han vil oplyse hende ved at vise hende, hvordan Han arbejder (Ibid.; 20. maj 1987). Omkring fem måneder senere, forsikrede Han hende om, at Han vil begunstige hende ved at vise hende den nåde at skænke hende dømmekraften ... (25. november 1987). Dette blev sandelig indfriet; Han forsikrede hende ved mange lejligheder i de kommende år om, at hun modtog det ganske særlige talent for at skelne Hans stemme og nærvær (gennem håndgribelige lokutioner, indgydelse af kundskabens lys, syn osv.). For at nævne et par eksempler åbenbarer Jesus for hende, *”lykkelig er din sjæl, fordi den opfatter [skelner] det, du opfatter, for Jeg siger dig, at mange i Mine Øjne højt ansete sjæle ville have ønsket at opfatte, hvad du har opfattet, men kunne aldrig...”* (23. oktober 1987). Yderligere bekræftes denne gave, som kun få ejer, af Kristus i de følgende år: *”Jeg har lært dig at skelne Mig, Mit barn, ... selv i dag underviser Jeg stadig få udvalgte sjæle i at høre Mig og skelne Mig”* (5. januar 1990); *”Jeg har givet dig den nåde at være synkroniseret med Mig hele tiden ... hvad Jeg føler, føler du”* (14. november 1987). Vassula anerkendte også denne gave, da hun sagde, *”Ja Herre, jeg tror, for Du har lært mig at se Dig med min sjæls øjne og også føle Dig og høre Dig og ganske enkelt tro”* (13. marts 1988). Og hun nåede dertil, hvor hun er i stand til at følge Guds stemme og afvise Satans indblanden: *”Satan og hans dygtige håndlangere får lov til at infiltrere og skrive deres forulempelser og give mig det forkerte ord. Men Gud har netop derfor lært mig at genkende dæmonerne: Satan kan aldrig lade en sjæl i ro ved sit nærvær – det er sådan han bliver afsløret”* (Ibid., 22. juli 1987); *”Jeg ved, det er Satan, siden han efterlod min sjæl uden trøst og i fortvivlelse”* (Ibid., 27 april 1988).

I lyset af det forudgående vil det at forkaste de Sandt Liv i Gud budskaber, der tilskynder alle til at forblive trofaste og forenede med denne pave, i realiteten være det samme som at forkaste Sandt Liv i Gud budskaberne. Vassula er blevet udvalgt af Gud til at bevare den ophøjede mission, som Gud har betroet hende, ren og uhindret, og det er, hvad hun trofast gør.

Apropos listen over bemærkelsesværdige kendsgerninger, som jeg har omtalt i begyndelsen, og som ikke blev nævnt i CM-artiklen, deler jeg dem med jer her nedenfor:

- 1) Godkendelse af Sandt Liv i Gud budskaberne udstedt af to katolske ærkebiskopper, dvs. *Imprimatur* og *Nihil Obstat*, der stadig er fuldt gyldige.
- 2) Jordan Aumann og Kardinal R. Burke’s anprisning af den lærdom at det er ”forkasteligt” at opponere offentligt imod et værk, der bærer seglet for Kirkens officielle godkendelse,⁶ hvilket også gælder Sandt Liv i Gud budskaberne.
- 3) De af Vatikanet vel modtagne 2004 Dialog og de ”Afklaringer af visse spørgsmål”, som blev sendt officielt til, og med glæde modtaget af, Kardinal Joseph Ratzinger.
- 4) Cardinal Ratzingers anmodning efter Dialogen om at Vassulas ”nyttige afklaringer” burde offentliggøres som et forord til alle følgende udgivelser af Sandt Liv i Gud

⁶ Jordan Aumann, *Spiritual Theology*, Christian Classics, 1980, s. 492; *Mariology, A Guide for Priests, Deacons, Seminarians and Consecrated Persons*, bearing the *Imprimatur* of the Most Rev. Raymond L. Burke, and the *Nihil Obstat* of Fr. Peter Felner, F.I., 2007, Queenship Pub. CA, s. 830.

budskaberne.⁷ Eller sagt på en anden måde gav den gode kardinal her tilladelse til udgivelse af Sandt Liv i Gud budskaberne.

- 5) Brevet fra Kardinal Ratzinger, der var meget tilfreds med udkommet af dialogen og afklaringerne, informerede præsidenterne for Bisperådet i de fem lande, der havde udtrykt interesse for Vassulas "nyttige afklaringer" vedrørende Sandt Liv i Gud budskaberne. I dette brev bad Kardinal Ratzinger om at Vassulas økumeniske bedegrupper (som de troende kristne frit kan organisere: kanon 215), må følge forordningerne fra de pågældende stifters biskop (kanon 223 §2), der skal "*agere med godhed mod disse, der ikke er i fuldt nadverfællesskab med den Katolske Kirke, og dermed fremme økumenien, som den er forstået af Kirken*" (kanon 383 §3).
- 6) Kardinal Ratzingers erklæring, at 1995 Notifikationen "ikke var en fordømmelse",⁸ idet den senere skulle bidrage med at frembringe de førnævnte afklaringer og udgivelsen af Sandt Liv i Gud budskaberne. Jeg vil gerne tilføje, at Kirkens notifikationer ikke er noget nyt. Troslærekongregationen [Holy Office (CDF)] har utallige gange advaret de troende ved udstedelse af offentlige advarsler (i form af dekretter og notifikationer) imod skrifterne fra Den Hellige Faustina Kowalska, Den Hellige Antonio Rosmini, Guds tjener Luisa Piccarreta og andre kirkelige forbilleder, der som svar fremkaldte en dialog og afklaringer, som førte til deres godkendelse og udgivelse. Indtil nu har historien lært os, at når Kirken udsteder en notifikation og udbeder sig afklaringer vedrørende skrifterne fra det enkelte individ, har det ført til udstedelsen af hendes officielle godkendelser. Det gælder også Sandt Liv i Gud budskaberne, der fik *Nihil Obstat* og *Imprimatur* godkendelserne udstedt af to katolske ærkebiskopper.
- 7) 24. november 2005 erklæringen fra Ærkebiskop Toppo, der bekræftede, "*Jeg har læst alle Sandt Liv i Gud bøgerne og mediteret over deres indhold. Jeg tror oprigtigt, at bøgerne indeholder Den Hellige Treenigheds, Vor Frues og Englenes Guddommelige Samtale med menneskeheden gennem Vassula Rydén.*"
- 8) Den følgende anprisning fra Ærkebiskop Toppo til en udgivelse om Sandt Liv i Gud budskaberne, "*I sit teologiske review af de profetiske åbenbaringer i Sandt Liv i Gud leverer Fr. J.L. Iannuzzi, S.Th.D. en rettidig og udtømmende analyse af hellige skrifter, kirkefædrene, Magistratens dokumenter og mystikerne, der er Kirkens helgener. På baggrund af kirketraditionen og Magistratens lærdom demonstrerer dette værk på vellykket vis Sandt Liv i Gud budskabernes overjordiske karakter, som jeg oprigtigt tror indeholder Den Hellige Treenigheds, Vor Frues og Englenes Guddommelige Samtale med menneskeheden gennem Vassula Rydén. Må det bringe håb, hjælpe sjæle på vejen mod frelse og kærlighed og således fremme Himmeriget på Jorden.*"
- 9) Den totale overflod af skriftlig support og anprisninger fra dusinvis af kardinaler, patriarker, ærkebiskopper, biskopper, teologer, eksorcister og lægfolk fra hele verden, som kan findes på TLIG hjemmesiden og den tidligere citerede udgivelse.

Til afrunding fandt jeg følgende budskab fra Jesus den 21. juni 1988 meget rammende, da det, Jesus siger om en prælat, der var modstander af Pave Frans' forgænger, kan siges om dem, der er modstandere af vores aktuelle pave:

⁷Til Præsidenterne for Biskoppernes Råd i Frankrig, Schweiz, Uruguay, Filippinerne og Canada fra Joseph Cardinal Ratzinger, Troslærekongregationen, 10 juli 2004, Prot N. 54/92-19631: "Eminence/Excellence, som De ved, udsendte denne Kongregation en Notifikation i 1995 angående fru Vassula Rydén's skrifter. Derefter fulgte der på hendes anmodning en dialog. Som afslutning på denne dialog blev et brev dateret 4. april 2002 efterfølgende offentliggjort af fru Vassula Rydén i den seneste udgave af "Sandt Liv i Gud", hvori fru Rydén leverer nyttige afklaringer angående hendes ægteskabelige situation samt vedrørende nogle problemer, der var blevet antydnet i den førnævnte Notifikation, vendt mod hendes skrifter og hendes deltagelse i sakramenterne."

⁸ Jf. The Problem of Christian Prophecy, Niels C. Hvidt, in 30 Days Magazine, n. 1, 1999.

Jeg er; bed for Min Kirkes fornyelse; bed for de sjæle, som modsætter sig Peter, bed for dem, som prøver at gøre Peter tavs; dagene er nu talte, og Min Sjæl er fuld af sorg; Mit Hellige Hjerte er gennemtrængt af bitterhed, Min Sjæl længes efter, at de vil indse deres fejl;

de, som modsætter sig Peter, er imod Min Kirke, de er imod Min Lov, de modsætter sig Mig, deres Herre og Gud; de fordømmer Peter-af-Mine-Lam, og derved fordømmer de Min Lov; blændet af deres Forfængelighed ser de ikke længere klart, at når de fordømmer Peter, så følger de ikke Min Lov, men bliver i stedet for Min Lovs dommere! O lyt til, hvad Ånden siger til Kirken! vend tilbage; kom tilbage, du elskede; det er Jeg, Herren, som har udvalgt Peter, Peter som i dag har navnet Johannes Paulus II; Jeg fortæller dig, elskede, Mit Hellige Hjerte har valgt ham; kom tilbage, forson dig for Min skyld, elskede; Jeg, Herren, vil tilgive dig dine synder og rense dig;

VEND TILBAGE! vend alle sammen tilbage til Peter, for det er Jeg, jeres Gud, som har valgt ham; det er Jeg, som har givet ham en discipels tunge, og det er igennem Mig, at han er i stand til at give de trætte et svar; åh skabning! er der ingen visdom tilbage i jer? skabning! I forstår ikke at værdsætte Min Grænseløse Kærlighed, Jeg har til jer, og dog svarer Jeg enhver, som påkalder Mig; Jeg er med jer, når I er i vanskeligheder, Jeg er jeres Tilflugt;

En takkehymne

Jeg vil takke dig, Herre, Konge,
og lovprise dig, Gud, min frelser.
Jeg takker dit navn,
for du blev min beskytter og hjælper
og reddede mig fra undergang
og fra en bagtalerisk tunges snare,
fra læber, som farer med løgn.
Over for mine modstandere
blev du min hjælper,
og i din store barmhjertighed og navnkundighed
har du reddet mig fra tænder
parate til at fortære mig,
fra hænder, der stræbte mig efter livet,
fra de mange trængsler, jeg måtte udstå.

For du frelste mig fra undergang
og befriede mig i farens stund.
Derfor vil jeg takke og lovprise dig
og prise Herrens navn. (Sir 51:1-3 og 12)